

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla Dr. Hetyésy Sándor ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Hámori Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen - akinek pernyertessége érdekében dr. Poór Rita jogtanácsos által képviselt JPB Rt. beavatkozott - közigazgatási jogkörben okozott kártérítés megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2006.július 14. napján meghozott P.20.150/2005/43. számú ítélete ellen a felperes részéről 45. és 51. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt az alperes részére megfizetni 250.000,- (Kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A 900.000,- (Kilencszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 600.000,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolása szerint a felperes 1995.január 26.napján közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést kötött a B.B Rt-vel 7.100.000,- Ft rövid lejáratú hitel, valamint 12.840.000,- Ft világbanki beruházási kölcsön vonatkozásában. A közjegyzői okirat alapján a Nagykanizsai Városi Bíróság

1996.június 13.napján végrehajtási záradékot állított ki. Az alperesi önálló bírósági végrehajtó előtt 0155.V.639/1996.szám alatt a fenti végrehajtási záradék alapján végrehajtási eljárás van folyamatban a felperes ellen jelenleg is.

A megyei bíróság álláspontja szerint a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére akkor kerülhet sor, ha a kártérítés általános és különös feltételei adottak (Ptk.339.§.(1) bekezdés és 349.§. (1) bekezdés).

A perben a károsultnak kell bizonyítania a Pp.164.§.(1) bekezdés értelmében, hogy az alperes a hivatalos személy hatáskörében eljárva olyan felróható, jogellenes magatartást tanúsított, amellyel okozati összefüggésben őt kár érte.

Álláspontja szerint a felperes csak állította, de nem bizonyította az alperes részéről megvalósított jogellenes tevékenységet, illetve a jogszerű tevékenység elmulasztását.

A megyei bíróság nem találta alaposnak a felperes arra történő hivatkozását, hogy a hivatalos iratok részére történő kézbesítése nem volt szabályszerű, illetve az alperesnek ügygondnokot kellett volna a végrehajtási eljárásban kirendelnie.

Megállapította, hogy a felperes részére megküldött minden irat kézbesítésre került, az iratok egy részét "A", a másik részét pedig a felperes felesége vette át. A felperes maga ismerte el személyes meghallgatása során, hogy "A" a postai küldemények átvételére meghatalmazott volt.

Nem találta alaposnak a felperes azon érvelését, hogy a 2003. június 30. napján megtartott ingatlan árveréssel kapcsolatban a részére kézbesített iratokat nem kapta meg. Álláspontja szerint a kézbesítés megfelelt az akkor hatályban volt 254/2001. (XII.18.) Kormány rendelet 18-21.§-ában foglaltaknak. A felperes részére megküldött iratokat a felesége mint meghatalmazott átvette, tehát a kézbesítés az alperes részéről szabályszerűnek minősül különös figyelemmel arra, hogy a 2003. július 30. napján megtartott ingatlan árveréssel kapcsolatban jogorvoslattal élt és becsértéket is kifogásolt.

Nem sértette meg az alperesi végrehajtó a Vht.46.§-ában foglalt rendelkezéseket sem az ügygondnok kirendelése vonatkozásában, mivel hatósági közlés illetőleg postai kézbesítés szerint sem merült fel a felperes ismeretlen helyen való tartózkodásának ténye.

Vizsgálta, hogy a végrehajtó a végrehajtási eljárás során a becsérték megállapítására vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt-e el. A Vht. 140. §. (1) bekezdése szerint a végrehajtó az ingatlan értékesítése előtt a hat hónapnál nem régebbi adó- és értékbizonyítványt is figyelembe véve, vagy bármelyik fél erre irányuló kérelmére szakértő becsüs véleménye alapján állapítja meg az ingatlan becsértékét.

A beszerzett végrehajtási iratokból megállapítható, hogy a végrehajtó minden esetben az ingatlanok adó- és értékbizonyítványát beszerezte, ez alapján állapította meg az ingatlanok becsértékét, majd ezeket a felperessel minden esetben közölte. A közlés a fentiekben kifejtettek szerint szabályszerűen megtörtént, azt is figyelembe véve, hogy a felperes a bv-ből is élt végrehajtási kifogással a becsérték megállapítása körében. Ugyanakkor a felperes egyetlen alkalommal sem kérte becsüs szakértő véleményét, a végrehajtónak pedig a Vht. fentiekben hivatkozott szabálya szerint elegendő volt az adó- és értékbizonyítvány, a becsérték meghatározásánál.

Megállapította, hogy az alperes az ingatlan becsértékének megállapítására vonatkozó szabályokat nem sértette meg, amikor a bíróság által megállapított becsérték alapján foganatosította a végrehajtást. Ebben az esetben fogalmilag kizárt, hogy a végrehajtó a bíróság által meghatározott becsérték alkalmazásával jogellenes magatartást kövessen el.

Az alperes által kiállított árverési hirdetmény is megfelelt a Vht. 143. - 146. §-aiban foglaltaknak. Az árverések lefolytatása során pedig csatolásra kerültek azok a meghatalmazások, amelyekkel történt az árverés, ezek a végrehajtási iratok között megtalálhatók.

Megállapította, amikor a végrehajtó az árverési vételárat nem kellő időben szedte be, abban őt mulasztás nem terheli. A jogorvoslati kérelmek miatt a végrehajtási iratok több alkalommal kerültek beterjesztésre a bírósághoz, ez az oka a később történő vételár fizetésnek.

Ezért a megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, mivel nem bizonyította az alperes jogellenes magatartását, jogellenes magatartás hiányában pedig a kártérítésre irányuló kereset alaptalan. A jogellenesség hiánya miatt a megyei bíróság a kártérítés megállapításának egyéb feltételeit nem vizsgálta. A felperes által előterjesztett bizonyítási indítványt szükségtelennek találta, ezért a további bizonyítást mellőzte.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást, másodlagosan a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására való kötelezését.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy az alperes az ingatlanok vonatkozásában a becsértéket méltánytalanul alacsony összegben állapította meg. Nem vette figyelembe azt a szakvéleményt, amely a hitel folyósításakor készült. Azóta pedig az ingatlanok ára jelentősen emelkedett.

Hivatkozott arra, hogy a hitel felvétele során "C" szakértő az árveréssel értékesített ingatlanokat 58.700.000,- Ft-ra értékelte. Az eltelt tíz év alatt pedig nyilvánvalóan ezen ingatlanok értéke csak emelkedett. Ugyanakkor az ingatlanok az árverési értékesítés során a tényleges értéküknél lényegesen kisebb áron kerültek értékesítésre.

Álláspontja szerint jogszabályellenesen került sor az általa előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítására és a tanúk meghallgatásának mellőzésére. Kiemelten hivatkozott arra, hogy "D" - a N. Földhivatal ügyintézője, aki napi személyes kapcsolatban volt az alperessel - bizonyítani tudta volna, hogy az alperes tudomással bírt arról, hogy ő bv-intézetben volt. Ezt a tényt tanúsítani tudja "E" is, aki a Nagykanizsai Városi Bíróság előtt folyamatban volt 1.P.20.489/2002. számú, végrehajtás megszüntetése iránti per tárgyalásán személyesen tapasztalta, hogy őt egy fegyőr kísérte.

Álláspontja szerint a bíróságnak ki kellett volna vizsgálni alaposan és megnyugtatóan az ügyet, a Ptk.200. §-a szerint az árverési vételeket semmisnek kellett volna nyilvánítani, hiszen jogszabályba ütközik a szerződés.

Új tényként hivatkozott arra is, hogy "F" - aki az alperes végrehajtási ügyintézője - annak a börtönőrnek volt 2002. novemberétől a barátnője, aki őt a fenti tárgyalásra kísérte. "F"-nek is tudomása volt arról a tényről, hogy ő bv-intézetben tartózkodik és ezt nyilvánvalóan közölte is az alperessel.

Előadta, hogy "G" sógornője unokatestvére az alperesnek, aki a család eseményeiről nyilvánvalóan tájékoztatta az alperest.

Az alperes a végrehajtási iratokat azért kézbesítette volt feleségének a N. ...út szám alá, hogy ezen iratokat ne kapja meg és ne tudjon rá reagálni.

Álláspontja szerint ügygondnokot kellett volna az alperesnek kirendelni, hiszen a kézbesítési címen 1997. óta ténylegesen nem lakott.

Téves a megyei bíróság azon megállapítása, hogy a bv-intézetben hivatalos értesítést kapott a végrehajtótól és ezt megfellebbezte. E vonatkozásban kérte az ítélőtáblát, hogy keresse meg a Zalaegerszegi BV-Intézetet annak közlése iránt, hogy 2002. február 8-tól 2002. december 4-ig, majd a Baracskai BV-Intézetet pedig 2004. augusztus 17-ig - szabadulásáig - érkezett levelek hivatalos listáját küldje meg. Valóban írt hivatalos fellebbezést, de az árverések után a N.-i Körzeti Földhivatal értesítésére 2003. év őszén, illetve 2004. év februárjában. Ekkor azonban már az ingatlanjait elárverezték.

Álláspontja szerint az árverés rosszhiszemű volt, így az árverési vétel semmis. Kiemelten hivatkozott arra, hogy "H" az árveréskor előleget nem fizetett, erről pénztárbizonylat nincs. "I" pedig az árverési vételárat csak 2004. szeptemberében fizette be. "K" 2002. év júniusi meghatalmazással árverezett, noha az árverés 2003. június 30-án volt. "J" "L" árverési vevő részéről nem volt meghatalmazása a 2003. június 30-ai árverésen.

A C. F. Rt. a Vht. 34.§-a ellenében nem előlegezte meg a végrehajtási költségeket. A megkapott bizonylatokból kiderül, hogy az alperes ezt utólag a befolyt összegből vonta le, ami ellenkezik a 14/1994.(IX.8.) IM. rendeletben foglaltakkal is.

Az alperes Pf.6.sorszámú fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Álláspontja szerint a megyei bíróság a tényállást a végrehajtási iratok teljesen valós adatai alapján helytállóan állapította meg. Ebből egyértelműen kimondható, hogy az alperes a végrehajtási eljárás, illetve az egyes végrehajtási cselekmények foganatosítása során a tőle elvárható magatartást tanúsította mind az iratok kézbesítése, mind pedig az ingatlanok értékének megállapítása és az árverések lebonyolítása során.

A végrehajtási iratok egyértelműen igazolják, hogy a felperes minden, a részére megküldött végrehajtási iratot megkapott az alperestől, azokat az alperes az adott címre szabályszerűen kézbesítette.

Fentieket igazolja az is, hogy a felperes minden ingatlan árverés ellen kifogással élt.

Az értébecslések során az alperes jogszabályt nem sértett, illetve amikor a bíróság a felperes kifogásának helyt adott, az alperes mindenben a bíróság

határozatának megfelelően járt el. Az ingatlanokat és az ingóságokat olyan áron értékesítette, ami a reá irányadó jogszabályoknak megfelelő.

Így a felperest az alperes magatartása következtében kár nem érte, az alperes kártérítési felelőssége nem állapítható meg.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla a fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megyei bíróság a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatokat feltárta-e, avagy további bizonyítás lefolytatása szükséges.

Úgy ítélte meg, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok teljes körűen nem állnak rendelkezésre, ezért a Pp.249.§. (2) bekezdése alapján részbizonyítási eljárást folytatott le.

Ennek keretében a Pf.7.sorszámú jegyzőkönyvében a Pp. 3. §. (3) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest, őt terheli annak bizonyítása is, hogy a 2003. június 30. napján megtartott árverési értékesítés során "H" és "I" Zsolt árverési vevők a vételár-előleget, illetve "I" Zsolt árverési vevő a vételárat megfizette és milyen összegben.

Ezt követően az alperes a Pf.8.sorszámú iratában csatolta "H" árverési vevőre vonatkozó befizetési nyugtákat, amelyekből egyértelműen megállapítható, hogy 2003. június 30. napján megtartott árverésen "H" a "M" 0225/A. hrsz-ú ingatlan vonatkozásában előleg címén 5.000,- Ft-ot, majd július 14.napján további 5.000,- Ft-ot, a 099/1.hrsz-ú ingatlanra előleg címén 5.000,- Ft-ot, 2003. július 14.napján 90.000,- Ft-ot, a 0119/2.hrsz-ú ingatlanra előleg címén 10.000,- Ft-ot, július 14.napján 50.000,- Ft-ot és a 0102.hrsz-ú ingatlanra előleg címén 20.000,- Ft-ot és július 14.napján további 310.000,- Ft-ot fizetett be. A befizetési nyugtákból megállapítható, hogy az árverésen megvásárolt ingatlanok vonatkozásában fennmaradó vételár-összeget "H" árverési vevő helyett házastársa "H"né fizette ki az alperesnek.

"I" árverési vevő a "M" 0250/2. hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a 2003. június 30.napján megtartott árverésen előleg címén 30.000,- Ft-ot, a 0248/5.hrsz-ú ingatlanra 5.000,- Ft-ot, a 0266/3.hrsz-ú ingatlanra 1.000,- Ft-ot, a 073/1.hrsz-ú ingatlanra 5.000,- Ft-ot, és a 0282/8.hrsz-ú ingatlanra 2.000,- Ft előleget fizetett be. Ezen ingatlanok vonatkozásában Balogh Andrásné - "I" Zsolt édesanyja - 2004. szeptember 6.napján 420.000,- Ft-ot, 145.000,- Ft-ot, 980,- Ft-ot, 7.187,- Ft-ot, és 3.871,- Ft-ot fizetett be.

Az alperes becsatolta a Nagykanizsai Városi Bíróság 2004-1.Vh.599/1996/139. számú 2006. január 10.napján kelt végzését. Ezen végzésben a bíróság az alperest kizárta a fenti számú végrehajtási ügy intézéséből és az ügy folytatására "N" - n-i - önálló bírósági végrehajtót jelölte ki. Tájékoztatást adott arról is, hogy a felosztási terv elleni kifogással érintett eljárás - szintén elfogultság miatt - a Győri Városi Bíróság előtt folyamatban van.

Az ítélet tábla hivatalos értesülése szerint a Győri Városi Bíróságon folyamatban lévő 0801-57 Vh.4694/2006. számú - felosztási terv jóváhagyásával kapcsolatos kifogási eljárás - jelenleg is folyamatban van, jogerős határozat nem született.

Ezen eljárási adatokkal az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

A részbizonyítási eljárás adatait az elsőfokú eljárás adataival a Pp.206.§-ában meghatározott elveknek megfelelően értékelve a megyei bíróság helyes tényállást állapított meg, abból okszerű, megalapozott következtetést vont le.

Az ítélet tábla is osztotta az alábbi kiegészítéssel a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat.

A felperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel az ítélet tábla elsődlegesen a felperes további bizonyítás iránti indítványát bírálta el. Fellebbezésében a felperes tanúként kérte meghallgatni "D", "E", "F" és "G" tanúkat arra vonatkozóan, hogy az alperes tudomással bírt arról, hogy ő 2002. II.8-tól 2004. VIII.17.napjáig bv-intézetben tartózkodott és ennek ellenére a hivatalos végrehajtási iratokat a korábbi N., út ... szám alatti lakcímére küldte, ahol ő 1997-től ténylegesen nem lakott.

Ezen bizonyítási indítvány tükrében az ítélet tábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy milyen tényeket kívánt a megjelölt tanúkkal a felperes bizonyítani. A perben a felperes bv-intézetben való tartózkodása tényének nem volt vitatott és nincs is relevanciája, mivel ezzel ok-okozati összefüggésben a felperest kár nem érte, az alperes által részére az ismert címre megküldött végrehajtási iratokat megkapta, hiszen a 2003. június 30-ai árverés vonatkozásában jogorvoslattal élt. Erre figyelemmel ezen bizonyítási indítvány nem indokolt, mivel a per eldöntése szempontjából nem releváns tényekre vonatkozik és ez kizárólag az eljárás elhúzódását eredményezné.

A megyei bíróság ítéletében helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a kártérítési perben nincs idő előttiség az egyes végrehajtási cselekmények vonatkozásában. Így annak ellenére, hogy a felosztási terv jóváhagyásával kapcsolatos eljárás még jelenleg folyamatban van, a keresetnek a többi, kifogásolt végrehajtási cselekményre vonatkozó része érdemben elbírálendő.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy az alperes az elárverezett ingatlanok vonatkozásában a becsértéket méltánytalanul alacsony áron állapította meg és nem vette figyelembe a kölcsön felvételekor készült szakvélemény adatait.

E körben a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a Vht.140.§. (1) bekezdése alapján jogszerűen járt el, amikor az árverési ingatlanok értékét hat hónapnál nem régebbi adó- és értékbizonyítvány alapján állapította meg. A becsértéket pedig a felperessel minden alkalommal közölte. A felperes és házastársa az 1999.május 3.napján kelt beadványában végrehajtási kifogást is előterjesztett a "M"-i, illetve a "P"-i ingatlanok vonatkozásában.

A Nagykanizsai Városi Bíróság a 2004.1.Vh.599/1996/30. számú végzésében a felperes és akkori házastársa végrehajtási kifogásának részben helyt adott és az ügyben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye alapján állapította meg az egyes ingatlanok becsértékét.

A Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.884/2000/2.számú végzésében a városi bíróság ezen végzését helybenhagyta.

Ezen túlmenően a felperes végrehajtási kifogást terjesztett elő a "O" 0565/3. és 0566.hrsz-ú, valamint a "M"-i 0282/7. hrsz-ú ingatlanok becsértéke vonatkozásában is. Ezen végrehajtási kifogását azonban a Nagykanizsai Városi Bíróság a 2004-1.Vh.599/1996/60.sorszámú végzésében elutasította arra hivatkozással, hogy a korábban már ismertetett 30. számú végzésével igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő igénybevételével ezen ingatlanok becsértékét is megállapította. Ezt a végzést a Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.884/2000/2.sorszámú végzésével helybenhagyta.

A végrehajtási iratok alapján megállapítható, hogy a felperes 23 "M"-i és 2 "P"-i ingatlan becsértéke vonatkozásában is végrehajtási kifogást terjesztett elő a Nagykanizsai Városi Bíróságnál. A városi bíróság felhívta a felperes akkori jogi képviselőjét, hogy 45.000,- Ft szakértői költséget előlegezzon. Ezt követően a jogi képviselő közölte a bírósággal, hogy megbízása megszűnt és tájékoztatta a bíróságot, hogy a szakértői díj megelőlegezésére felhívó végzést a felperes a képviselőtől 2002. VIII.8. napján átvette. Mivel a felperes

a bíróság végzésében foglaltaknak a megadott határidőn belül nem tett eleget, ezért a Nagykanizsai Városi Bíróság a 2004-1.Vh.599/1996/89. számú végzésével a felperes végrehajtási kifogását a 25 ingatlannal kapcsolatban elutasította.

Az ítéletábra álláspontja szerint a fenti eljárási adatokból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes az ingatlanok becsértéke és az árverés lefolytatása vonatkozásában a Vht. 140.§. (1) bekezdésében foglalt előírásokat nem sértette meg. Azon ingatlanok vonatkozásában, ahol a bíróság állapította meg a becsértéket jogerős határozattal, ettől eltérni nem lehetett. Így helyesen hivatkozott a megyei bíróság arra, hogy ezen ingatlanokkal kapcsolatban fogalmilag kizárt az alperes jogellenes magatartása.

Az ítéletábra megítélése szerint a felperes által hivatkozott "C" által az ingatlanokról készített értékbecslés adatai nem vehetők figyelembe, mivel az e körben kialakult bírói gyakorlat értelmében az csak a felperes személyes nyilatkozataként értékelhető. A végrehajtási eljárásban pedig a végrehajtó a Vht. szabályai szerint köteles eljárni, azoktól nem térhet el.

Így e körben helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy az alperest jogalap hiányában kártérítési felelősség nem terheli.

Az ítéletábra nem találta alaposnak a felperesnek a kézbesítés szabálytalanságára vonatkozó fellebbezési érvelését sem. Az ítéletábra azt vizsgálta, hogy e körben az alperes jogellenes magatartást tanúsított-e, illetve mulasztás terhelte-e? Tudott-e arról, hogy a felperes 2002.II. 8-tól 2004. VIII.17.napjáig bv-intézetben tartózkodott.

Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a felperes korábban a "P"... utca ... szám alatti címen lakott, majd ezt követően erről a lakcímről elköltözött, de állandó lakcímének megváltozását alperesnek nem jelentette be. Ennek ellenére azonban az 1999.április 1.napján kelt foglalási jegyzőkönyv adatai szerint a felperes a foglalásnál jelen volt. A N. Pf.361. számú postai címre küldött hivatalos iratokat pedig a felperes megbízottja, "A" vette át.

Az ítéletábra álláspontja szerint ez szabályszerű kézbesítésnek minősül, hiszen a 34.sorszámú jegyzőkönyv 5.oldal 4.bekezdésében a személyes meghallgatása során a felperes elismerte, hogy "A" a vállalkozásában adminisztrátorként dolgozott és meghatalmazással rendelkezett az iratok átvételére.

A N., ... u.... szám alatti lakcímen - ahol a felperes a feleségével együtt lakott - túlnyomórészt a felperes házastársa (volt házastársa) illetve esetenként "A" minden esetben átvették az iratokat.

Az alperest sem a felperes, sem pedig a felperes volt házastársa, illetve "A" nem értesítették arról, hogy a felperes lakcíme megváltozott, illetve bv-intézetben tartózkodik az iratokat az eljáró végrehajtónak nem küldték vissza.

2003. február 27.napján a felperes házastársa (volt házastársa) levelet írt az alperesnek, amelyben közölte, hogy a felperes az eljárási cselekményeken nem tud részt venni. Annyit közölt, hogy a felperesnek a N., ...u. ...szám már nem lakása, új tartózkodási helyet azonban nem közölt. A lakcím-változást a felperes csak 2004. augusztus 27.napján közölte az alperessel, így az alperes ezt követően "M", ...u. szám alatti lakcímre küldte meg a hivatalos iratokat.

A fenti eljárási adatok alapján megalapozatlan a felperes azon állítása, hogy az alperes tudomással bírt arról, hogy ő bv-intézetben tartózkodik. Erre vonatkozóan semmiféle eljárási adat nem áll rendelkezésre, és az alperes a kézbesítés időpontjában hatályban lévő 254/2001. (XII.18.) Kormány rendelet 18.-21.§-ában foglaltak szerint a jogszabályi előírásoknak megfelelően kézbesítette a hivatalos iratokat.

A felperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy ő ezen végrehajtási iratokat nem kapta meg, mivel a Nagykanizsai Városi Bíróságnál 81.sorszám alatt összesen 25 ingatlan becsértéke vonatkozásában végrehajtási kifogást is előterjesztett, amelyet a Nagykanizsai Városi Bíróság a 24-1.Vh.599/1996/89.számú végzésével elutasított, mivel a felperes a szakértői díjat nem előlegezte.

Ezen túlmenően a 2003. június 30. napjára kitűzött árverés vonatkozásában is végrehajtási kifogást terjesztett elő, amelyet a Nagykanizsai Városi Bíróság a fenti számú 108.sorszámú végzésével elutasított. Ezen végzést a Zala Megyei Bíróság a Pkf.20.860/2004/2.sorszámú végzésével helybenhagyta.

A megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy a felperes részére nem volt indokolt az ügygondnok kirendelése, így az alperes nem sértette meg a Vht. 46.§-ában foglalt rendelkezéseket. Fel sem merült, hogy a felperes ismeretlen helyen tartózkodik, hiszen a részére kézbesített iratokat "A" meghatalmazott és a felperes akkori házastársa átvették.

Alaptalan a felperes azon hivatkozása is, hogy "J" illetve "K" meghatalmazás nélkül, illetve nem megfelelő meghatalmazással árvereztek. A végrehajtási iratokban ezen meghatalmazások rendelkezésre állnak. "K" részére adott meghatalmazás 2001. III.14.napján kelt és a meghatalmazásban korlátozás nincs, így ez alapján a 2003. június 30. napján megtartott árverésen meghatalmazottként eljárhatott.

Az ítéltábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését sem, hogy "H" előleget az árverés során nem fizetett, illetve "I" részéről késedelmes befizetés állapítható meg és kamatot az alperes nem számított fel.

A részbizonyítási eljárásban az alperes által becsatolt Pf.8.sorszámú iratok mellékletéből egyértelműen megállapítható, hogy "H" részéről az előleg fizetése megtörtént mindegyik ingatlan vonatkozásában, ugyanez vonatkozik "I" -re is.

"I" az árverésen általa megvásárolt ingatlannal kapcsolatos vételár-különbözetet nem vitásan 2004. szeptember 6-án fizette be, tehát nem az árverés megtartását követő 15 napon belül.

E vonatkozásban az árverés időpontjában hatályban lévő Vht.149.§. (1) bekezdése kimondta: az árverési vevő köteles a teljes vételarat az árveréstől - ha pedig az árverési jogosulttal támadták meg a jogorvoslatot eldöntő határozat jogerőre emelkedésétől - számított 15 napon belül befizetni a végrehajtói letéti számlára; ha elmulasztja, előlegét elveszíti.

A 2003. június 30.napján megtartott árverés vonatkozásában a felperes nem vitásan végrehajtási kifogást terjesztett elő, amelyet a Nagykanizsai Városi Bíróság a 2004-1.Vh.599/1996/108.sorszámú végzésével elutasított. Ezen végzés pedig a Zala Megyei Bíróság Pkf.20.860/2004/2.sorszámú végzésével emelkedett jogerőre, amely 2004. június 9. napján kelt.

Ezt követően kerültek vissza a végrehajtási iratok az alpereshez és ezután tudott csak az alperes intézkedni a vételár-előleg befizetése érdekében. Így e vonatkozásban az ítéltábla álláspontja szerint az alperest kártérítésre alapot adó, felróható mulasztás nem terheli.

A felosztási tervvel kapcsolatos felperesi igényt - a tőketartozás leszállított összegének figyelembe illetve figyelembe nem vételére vonatkozó kifogás - az ítéltábla jelen perben érdemben nem bírálta el, mivel a részbizonyítási eljárásban beszerzett adatokból megállapítható, hogy a felosztási terv jóváhagyásával kapcsolatos bírósági eljárás a Győri Városi Bíróság előtt 0801-57.Vh.4694/2006.szám alatt még folyamatban van, ezért a felperes ezzel kapcsolatos igénye idő előttinek minősül.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Pp.78.§.(1) bekezdése szerint kötelezte a pereszes felperest az Áfa-t is magába foglaló másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3. §. (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

A peres eljárásban a felperes személyes költségmentességben részesült, így a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78.§. (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. §. (1) bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli.

Győr, 2007. évi november hó 8. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József
bíró